

Skatteomraadet nogen Maalestok, paa hvilken vi kunne aflæse, hvor den fulde Retfærdighed er.

Naar jeg nu gaar over til at omtale de indirekte Skatter, vil jeg kort gentage det, jeg sagde i Gaar, at naar man hovedsagelig indskrænker sig til at lægge Afgift paa saadanne Artikler, som vel hyppig bruges, men som kunne undværes, altsaa saadanne Artikler, som i videre eller snævrere Forstand ere Luksusartikler, eller som i alt Fald ikke ere rene Nødvendighedsartikler, rammer man vel ikke tilnærmelsesvis efter Skatteevnen, men i mangfoldige Tilfælde faar man ad den Vej Penge ind hos Folk, som alligevel ville af med deres Skillinger, og som ikke paa anden Vis komme til at yde noget Bidrag til Samfundets eller Statens Behov. Jeg vil tilføje, at det er min Overbevisning, at naar vi een Gang have vedtaget Skat paa de Omraader, hvor vi her staa i Færd med at forhøje Skatten, og man saa en Gang senere kommer til en Reform af de indirekte Skatter her i Landet — og det gør man vel nok —, vil det blive den Ende, man sidst rører ved, i alt Fald af finansielle Grunde. Men noget andet er — og det ønsker jeg ogsaa at sige, for at ingen Misforstaaelse af mine Udtalelser skal være mulig —, at det, jeg her har sagt, har jeg sagt ud fra den Betragtning, at det Forhold, som den højtærede Finansminister har opstillet mellem Forøgelsen af den direkte Beskatning og den indirekte Beskatning, ønske vi henede i dette Ting skal opretholdes. Vi ønske denne Fordeling. Vi ønske ikke mindre lagt over paa den direkte Skat, end her er foreslaaet, og vi ønske overhovedet, at Skatterne skulle fordeles som direkte Skat og som Beskatning af saadanne Artikler, som ikke falde særlig tungt paa de smaa Hjem, fordi det er Artikler, som de smaa Hjem, naar de ville, kunne undvære. Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) sagde, at vi vare naaede meget højt op i Henseende til Skatter her i Landet, og jeg vil indrømme, at det ere vi, særlig naar vi tage de kommunale Skatter med i Betragtning. Men jeg vil dog være tilbøjelig til at tro, at hvis vi maale den Skattebyrde, der vil komme til at paahvile den danske Befolkning, hvis disse Skattelovforslag vedtages, i Forhold til Velstanden her i Landet og til Pengenes forandrede Værdi — og det er den Maade, hvorpaa man bør maale den —, vil den ikke falde tungere paa det nulevende danske Samfund, end de tilsvarende Byrder faldt paa den Befolkning, der levede i 70'erne. Jeg skønner

ikke rettere, end at, set i Forhold til Statens nuværende samlede Udgifter, udgøre de indirekte Skatter ikke nogen større Del, end de udgjorde i Begyndelsen af 70'erne.

Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen). Han hører jo til de gamle Politikere indenfor Socialdemokratiet, der kunne nøjes med faa Ord, fordi han forlængst har erfaret, at af den megen Tale kommer Fortrydelse, og fordi han ser praktisk paa Tingene. Det ærede Medlem brugte en Vending om, at det i allerhøjeste Grad ligger i Arbejdernes Interesser at gøre Tilstandene her i Landet saa taalelige som muligt, og i denne Forbindelse beklagede han sig over, at der undertiden var rettet den Anke mod Socialdemokratiet, at det ikke havde samme Kærlighed til vort Fædreland som de andre Partier. Denne Anke har ikke lydt fra min Side, og denne Anklage har overhovedet aldrig lydt fra Venstres Side, saa længe jeg har haft den Ære at sidde her i Tinget. Vi gaa naturligvis ud fra, at naar Socialdemokraterne tør stille Forslag om Afrustning og Afvæbning, gøre de det i sikker Forventning om og Tillid til, at derved vil vort Fædreland kunne bestaa lige saa trygt, som naar vi have et Værn. Men naar de Herrer forlange af os, at vi skulle indrømme dem dette, saa kunne vi billigvis ogsaa forlange af dem, at de skulle indrømme os, at vort Syn paa Nødvendigheden af at have et Værn er lige saa berettiget som deres Opfattelse. Naar det ærede Medlem siger, at Arbejderne i høj Grad ere interesserede i at gøre Forholdene her i Landet saa taalelige som muligt — vi skulde gerne naa og ere maaske allerede naaede dertil, at Forholdene for de smaa her i Landet ere taaleligere end i de fleste andre, navnlig de store Lande —, synes det mig at være af Vigtighed for Arbejderne, at man for at bevare de Goder, som vi saaledes dels have oparbejdet, dels ere i Færd med at oparbejde, ogsaa skaffer et Værn. Man maa i det mindste fra den Side indrømme os, at det i alt Fald ikke er et rent Penge-spørgsmaal, om vi skulle have et Forsvar til Værn om de Samfundsgoder, som ikke mindst de smaa i Samfundet sætte Pris paa. Socialdemokratiets Stilling til de her foreliggende Lovforslag er ret ejendommelig, idet det har opstillet det Program, at naar vi skulle have nye Indtægter, kunne vi kun faa dem ad een Vej, kun faa dem ad den direkte Beskatnings Vej og kun paa een Maade, nemlig ved at tage dem hos de allerrigeste i Landet. Lad gaa, som Social-